

1e zondag van de Advent A

Van leven naar eucharistie

Liefde en haat brengen verdeeldheid in de wereld. De mensen streven nochtans voortdurend naar eenheid, geluk en vrede. Zij ervaren ook hoe moeilijk die eenheid tot stand komt. Voortdurend vinden zij verdeeldheid op hun wegen. Geheel de mensengemeenschap wordt in deze tweestrijd meegesleurd. De ervaring wijst het uit: wij zullen nooit de weg van het heil vinden, wanneer wij niet buiten het kleine wereldje van ons eigen ik treden. Daarom is het een dringende taak onze handen in elkaar te slaan, indien wij de crisis die op de mensheid drukt te boven willen komen.

Eerste lezing Jesaja 2,1-5

Visioen van Jesaja, de zoon van Amos, over Juda en Jeruzalem. Op het einde der dagen zal de berg waarop de tempel van de Heer staat, oprijzen boven alle bergen en uitsteken boven alle heuvels. Alle volkeren zullen erheen stromen en talloze naties erheen trekken. Zij zullen zeggen: "Kom, laat ons optrekken naar de berg van de Heer, naar de tempel van Jakobs God. Hij zal ons zijn wegen wijzen en wij zullen zijn paden bewandelen. Want uit Sion komt de Wet, het Woord van de Heer uit Jeruzalem. Oordelen zal Hij de volkeren, rechtspreken over de talloze naties. Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers, hun speren tot sikkels. Geen volk zal nog het zwaard trekken tegen een ander, en niemand zal nog leren oorlog voeren. Huis van Jakob, kom, laat ons wandelen in het licht van de Heer."

Tweede lezing Romeinen 13,11-14

Broeders en zusters, gij weet dat het uur om uit de slaap te ontwaken reeds is aangebroken. Thans is ons heil dichterbij dan toen wij tot het geloof kwamen. De nacht loopt ten einde, de dag breekt aan. Laten wij ons dus ontdoen van de werken der duisternis en ons wapenen met het licht. Laten wij ons behoorlijk gedragen als op klaarlichte dag, en ons onthouden van braspertijen en drinkgelagen, van ontucht en losbandigheid, van twist en nijd. Bekleedt u met de Heer Jezus Christus en koestert geen zondige begeerten meer.

Evangelie Matteüs 24,37-44

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Zoals het ging in de dagen van Noach, zo zal het gaan bij de komst van de Mensenzoon. Zoals de mensen in de dagen vóór de zondvloed doorgingen met eten en drinken, met huwen en ten huwelijk geven, tot op de dag waarop Noach de ark binnenging, en zij niets vermoedden totdat de zondvloed kwam en allen wegrukte: zo zal het gaan bij de komst van de Mensenzoon. Dan zullen er twee op de akker zijn: de een wordt meegenomen, de ander achtergelaten; twee vrouwen zullen met de molen aan het malen zijn: de een wordt meegenomen, de andere achtergelaten. Weest dus waakzaam, want gij weet niet op welke dag uw Heer komt. Begrijpt dit wel: als de eigenaar van het huis wist op welk uur van de nacht de dief zou komen, zou hij blijven waken en in zijn huis niet laten inbreken. Weest ook gij dus bereid, omdat de Mensenzoon komt op het uur waarop gij het niet verwacht."

Van eucharistie naar leven

In de huidige wereldsituatie voelen wij dat een vernieuwing dringend noodzakelijk is. Christus komt tot ons als drager van het heil. Hij opent wegen naar eenheid, geluk en vrede. Met Hem voor ogen wordt de echte zin van het leven duidelijk. Wij worden bewust van onze verantwoordelijkheid. Het christelijk leven is helemaal geen vlucht uit de werkelijkheid. Christenen onttrekken zich niet aan hun aardse opdrachten maar zij willen geduldig samenwerken met God, de Schepper van al wat nieuw is.